

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011805
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci odsúdeného J. M., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 28.januára 2016 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, podanú v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.decembra 2015, sp. zn. 4Pp/148/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Podľa § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného J. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 16.decembra 2015, sp. zn. 4Pp/148/2015 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. podmiennečne prepustil odsúdeného J. M. z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 01.10.2014, sp. zn. 5T/88/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.07.2015, sp. zn. 7T/55/2015. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. odsúdenému určil skúšobnú dobu na dva roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere 2 roky a tiež súčasného uloženia obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. počas určenej skúšobnej doby, spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a uloženie povinností podľa § 51 ods. 4 písm. i/, písm. j/ Tr. zák. spočívajúcich v príkaze podrobiť sa psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného J. M. existuje dôvodný predpoklad, že na slobode povedie riadny život a pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy napriek tomu, že z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá, pretože s poukazom na podstatný obsah hodnotenia ústavu a s prihliadnutím na to, že uložený trest odňatia slobody vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia, odsúdený pri výkone trestu preukázal svoje polepšenie, svoj voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne pracovné návyky, k spáchanej trestnej činnosti má kritický postoj a výkon trestu odňatia slobody bol pre neho dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného J. M.. Namietal v nej jeho správnosť s poukazom na to, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje - okrem splnenia formálnych podmienok - aj splnenie materiálnych podmienok, ktoré však odsúdený nespĺňa. Poukázal na to, že odsúdený J. M. bol doposiaľ 6x súdne trestaný, pritom v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/120/2012 mu bol dňa 19.júla 2013 premenený podmiennečný trest odňatia slobody na nepodmiennečný z dôvodu, že sa opakovane dopustil v skúšobnej dobe úmyselnej trestnej činnosti za čo bol aj právoplatne odsúdený.

Ani správanie odsúdeného J. M. vo výkone trestu odňatia slobody nemožno hodnotiť ako vzorné. Na odsúdeného pritom v minulosti už bolo pôsobené skúšobnou dobou, v ktorej sa však neosvedčil a teda riziko recidívy je u neho vysoké. Vzhľadom na uvedené dôvody neboli preto podľa prokurátora naplnené materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 26. januára 2016, preskúmal dňa 28. januára 2016 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmiennečne prepustil odsúdeného J. M. z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody a keď podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným v určenej skúšobnej dobe so súčasným uložením v napadnutom uznesení citovaného obmedzenia v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a povinností podľa § 51 ods. 4 písm. i/, písm. j/ Tr. zák., hoci na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal polovicu uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Výkon polovice uloženého trestu (postupne uložených trestov) odňatia slobody a prípadné pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k nesprávnemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného J. M. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený mal v podmienkach výkonu trestu správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, k spokojnosti svojich nadriadených si plnil aj svoje pracovné povinnosti, pokiaľ bol v rámci možností ústavu zaradený na pracovisko a aj k trestnej činnosti má kritický, racionalizujúci postoj. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený, program zaobchádzania plní iba čiastočne, keď sa u neho vyskytli nedostatky v plnení povinností, konkrétne v úprave zovňajšku a udržiavaní poriadku a rezervy má aj v korektnosti riešenia problémov vo vzťahoch. Podľa hodnotiacej správy riaditeľa ústavu preukazuje odsúdený J.

M. iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovanej trestnej činnosti, nízkeho vzdelania a skúseností s užívaním návykových látok. U odsúdeného J. M. pritom nedošlo ani k preradeniu do ústavu s nižším stupňom stráženia a odsúdený naďalej vykonáva trest v ústave so stredným stupňom stráženia.

Negatívny charakter má však pritom predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že odsúdený J. M. bol od roku 2012 5 krát opakovane odsúdený na podmiennečné a na nepodmiennečné tresty odňatia slobody a to opätovne aj po vykonaní predchádzajúceho trestu, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa neosvedčil a 19. júla 2013 mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom aj po vykonaní tohto trestu 4. mája 2014 sa opätovne dopustil spáchania úmyselného prečinu. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia na nepodmiennečné tresty odňatia slobody vzhľadom na ďalšie odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov, ako aj so sklonom k porušeniu podmienok stanovených mu pri podmiennečnom odsúdení, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré spolu s možnou závislosťou a skúsenosťami s užívaním návykových látok odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek vcelku pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a sám podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného J. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.